

Kaija Koo, Viimeinen Lento

Se oli kaunis kevt piv
Steet auringon sinkoili pinnalta jn
Is toiveikkaana taivaalle katsellen
Viritti liidintn
Is koskaan kertonut ei
Ett vuodet menneet hnelt voimia vei
Ei edes pyytnyt ymmrtmn
Ett hn tahtoi vain yli sinisen taivaan lent
Is lhti ikv j
Viimeinen lento niin hieno niin hento
Lempet tuulet isn saattoi matkaan
Hn oli vapaa niin kuin sudenkorento
Lennolla jolta ei palannutkaan
Ei is koskaan ehtinyt kertomaan
Mit mieless liikkuikaan
Silti min tiedn sen ikuisen kaipauksen
Niit tunteita minkin tunnen
Hetken tuulet ehti hnt kuljettaa
Vhn aikaa oli vapaa, piti ilmojen valtikkaa
Ja sitten ihan kuin yllttin
Kai hn lensi pilviin
Puhtaan valkoisiin
Ainakin toivoisin niin
Viimeinen lento
Viimeinen lento niin hieno niin hento
Aurinko steilln muistot kultaa
Hn oli vapaa niin kuin on sudenkorento
Is lhti tuulten matkaan
On kai sen oltava niin
Jn kyyneliin
On kai sen oltava niin, oltava niin
Olkoon se niin